

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 1987

Utskrift från Örebro Landokamrals Rätt 25 oktober 1879 vid liquidation av exp. 88
 priationsmål. *Fördels kontraktets Prot.* 116

Som vi undertecknade denna dag förfällt all vår så väl
 Lösa som fasta egendom till medlemmar i Löa born, till vår ält-
 sta son Carl Aronsson, så förbehåller vi oss uti vår åter-
 stående lifstid, utaga, så fort vi äptundar den att utaga, hälften
 den 1te November, och den 2de hälften den 1te May; följande
 Arliga fördel, nämligen: 1/2 Tunnor Råg, med 9te Åttioåttio
 1/2 Tunnor, 1/2 Tunnor Hafra; 3/4 T^l Godt Malt, 1/2 T^l Salt

LÖA BORN SÖKER SIN BAKGRUD

- Jag undrar hur det såg ut här förr, vilka gårdar som fanns och vad människorna hette som bodde här?

Vem har väl inte funderat så någon gång? Christina Pettersson gjorde det en dag i augusti 1983. På väg att uppvaka Alva Johansson på 80-årsdagen stannade Christina i backen mellan Stenhaga och Emil Larssons och såg sig runt i Löa Born. Nyinflyttad sedan något år och nyfiken av naturen ville hon veta lite mer om sin hemtrakt. Ett åttioårskalas var förstas en bra början. Många av gästerna kunde berätta en del och framför allt så visade det sig att de också var mycket inresserade av att få veta mer om Löa Borns historia.

Tankarna på en studiecirkel växte fram. Löa Born-borna skulle själva inventera sin

by, ta reda på vilka torp och gårdar som finns och en gång funnits där, vilka ägarna varit och vilka som bott där.

På hösten 1984 kom cirkeln i gång med hjälp av material från Vuxenskolan. Det var väl tänkt att man skulle träffas ungefär 10 gånger i studiecirkeln under en termin. Nu har det gått drygt två år, cirkelträffarna har blivit mångdubbelt fler än vad som var tänkt och en sak är säker: Det dröjer länge än innan de här studierna kan avslutas.

Torpinventering

Ett tiotal personer, vilket är detsamma som en dryg tredjedel av alla fast boende i Löa Born är engagerade i cirkeln. Christina Pettersson är ledare, vilket, säger hon

(forts sid 3)

NYA TAG!

Hembygdsföreningens årsmöte svarade ett rungande ja! på frågan om man ville att Löa-Bladet ska fortsätta att komma ut, trots att det kostar bortåt 5000 kr att trycka och ge ut de fyra numren.

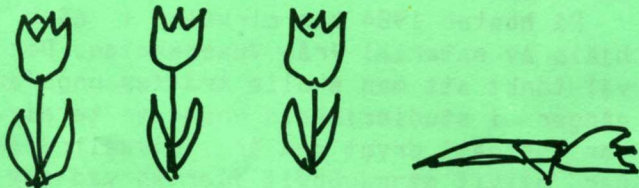
Det ja-et tar redaktionen som en uppskattning och sätter nu fart igen, efter att ha försinkats i denna sin hembygdsgärning av sjukdom och förvärvsarbete. Vi kan väl dessutom lova att hålla ett öga på kostnadsutvecklingen. Således går vi in för en mindre stil som inte breder ut sig över så många sidor.

Nya tag tar också Hembygdsföreningen själv. Ny styrelse med Ing-Marie Larsson i spetsen är beredd. Dock ska stora revolutionerande förändringar inte förväntas, de gamla goda traditionerna kommer säkert att följas. Ing-Marie berättar själv i en intervju på sid 4!

För övrigt är det ju inte bara styrelsen som ska forma föreningens verksamhet. Vad vill medlemmarna? Vad har ni för önskemål, utflyktsmål, förslag och idéer? Berätta, berätta!

Och så är det då våren som vi hoppas ska ta nya tag. Solen sken så rart ett tag att man nästan trodde att Kung Bore var slagen för i år och det började allt spritta i såväl talgoxar som bönder. Visserligen säger erfarenheten att de första våraningarna alltid jäckas och att vi får behålla strumpor och doxor på länge än, men ändå... Den där förflamande känslan av att mörkret och kylan aldrig ska försvinna har släppt och vi vet att hon tar nya tag, fru Vår, och kommer igen också i år. Välkommen, välkommen!

Red

HJÄLP LASSE - MAJA!

Visst blir det Lasse-Maja i hyttan i år igen. Det sas ju redan förra året och det slogs fast vid teatersektionens årsmöte den 4 mars. Något bleknade sektionens medlemmar dock vid tanken på att Ulf Johansson i år avsagt sig sitt arbete med hyttespelen. Nu måste nya krafter till, som trycker upp affischer, ordnar med biljetter, tar emot beställningar, fixar stolar, hyr toalettvagnar, trycker in publiken i hyttan, ser till att folk kommer i tid till repetitionerna, kontaktar musikanter, äskar bidrag, tar hand om alla räkningar, talar vänligt med kaffekokningsdamer osv, osv.

En sak kom årsmötet fram till. Det behövs åtminstone ett par tre personer att ta över allt detta. Och alla frivilliga som vill vara med på något sätt är naturligtvis hjärtligt välkomna. Man behöver förvisso inte spela teater för att göra en stor insats för Löas traditionella sommarspel i hyttan.

Men spellystna är också välkomna, det lär finnas en del luckor att fylla på scenen i år. Den som känner för att vara med om årets uppsättning av Lasse-Maja på något sätt kan lämligen kontakta regissören Alf Mossberg, tel 0580-320 42 eller Stina Gottliebsson tel 0580-302 55.

Premiär blir det torsdagen den 2 juli och sedan ges föreställningar varje dag tom måndag den 6 juli och eventuellt någon eller några extra föreställningar på tisdagen.

LASSE I AFRIKA

Löa-Bladet sprang på en lätt skärrad Lasse Aby i förra veckan. Dagen därpå skulle det bära hän till Zambia, Zimbabwe och Kenya på inbjudan av SIDA och dess norska motsvarighet NORAD. Lasse ska under en månad utöna möjligheterna av att göra en TV-film om afrikanskt djurliv och viltvård.

- Men jag är rädd för att jag blir sjuk, stönade Lasse, jag har ju aldrig varit söder om Södertälje förut!

Den glödgheta afrikanska savannen är förvisso något annat än de vita arktiska vidder som Lasse är van vid! Det handlar alltså i första hand om rekognoscering nu och Lasse stoppar bara ner stillbildskameran i packningen.

Och malariatabletterna får vi hoppas.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd, utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Löa Sportklubb och Löa Unga Mammor.

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Tryck: Lennarts Tryckeri, Kopparberg, 1986

(forts fr sid 1)

själv, betyder att hon fyller i papper och håller kontakt med Vuxenskolan.

Eldsjälar är Emil Larsson och Bertil eller Erik Strömblad. (En namnvariation som hänger samman med att han växte upp i New York, där Erik gick lättare att uttala.)

Först gällde det alltså att ta reda på vilka torp och byggnader som funnits i Löa Born. Minnen och kunskaper hos nu levande samlades in och kompletterades med arkivmaterial och gamla kartor från lantmäteriet i Örebro och andra ställen.

Man har haft gamla häradskartor och skifteskartor att gå efter och efter ett målmodigt läsande, lösande och pusslande fått ihop en ganska god bild av Löa Born anno 1811 med de olika skiftena och dess ägare inritade på kartan. Ett hemman delades ju ofta vid arv och delarna delades sedan i sin tur och till slut kan man som i Löa Born komma ner till 32:ondelar av ett hemman, som det kan vara nog så knepigt att pussla ihop till en ursprunglig helhet igen.

Vadställe

Born kan härledas ur ordet bära. Här handlar det förmodligen om att man kunde bära saker över Rällsälven, ett vadställe alltså alldeles vid åns utlopp i Norrsjön. Och mest var det folk från Västra Löa som bar sina saker, eller ledde sina kreatur över här. I Löa Born låg utägorna till Pers, Lars-Jons, Hasa, Jacobs, Jönnes och utas som de ursprungliga hemmanen i Västra Löa hette.

Vem bodde här?

Hunna så här långt i sina studier hade Löa Borngruppen uppfyllt sitt första mål, att göra en ordentlig inventering av ägorna i byn. Men ingen ville sluta här. Nu kom nästa spännande fas att ta reda på lite mer om människorna som faktiskt bodde här. Gruppen har letat vidare i gamla husförhörslängder, bouppteckningar, arvsskiften, domstolsprotokoll mm. Den första namngivna person man hittat är Aron Andersson, som någon gång tidigt 1700-tal ärvde Löa Born, dvs den gård som nu heter Löa Born, av sin far bergsmannen Anders Hansson i Löa.

Vidgat intresse

Ja, så har det då rullat vidare. Studiegruppen har ständigt hittat nya intressanta saker att forska vidare i och gränserna för det ursprungliga intresseområdet har vidgats neråt Rällså.

Från husinventering har man mer och mer kommit över på släktforskning och sedan finner man snart att gamla föremål och byggnader kan vara värda sin egen forskning. Här har funnits tegelbruk, kopparsmedja ett par hammarsmedjor, en krog - den hade sin glansperiod medan rallarna fanns här och byggde järnvägen - och i Rällså fanns ju på sin tid både skola, mejeri, handelsbod mm. Man hittar gamla mått som halfspannland, kappland och kannland, som kan behöva utredas. Man vill studera betydelsen av gamla ord osv, osv, det ena ger det andra.

Dokumentation

Studierna hittills har rent konkret resulterat i 728 fotograferade dokument-sidor, buntar med kopior av gamla handlingar av olika slag, fotografier och kartor. Byarkivet i Löa kommer förstas att berikas med en hel del.

- När vi började det här visste vi ju inte vad det skulle leda till, säger Christina, och hade inga planer på vad det skulle bli av det hela. Nu är alla förstas intresserade av att göra en mer samlad och lättillgänglig dokumentation av detta - bara man får tid och möjlighet.

Slagsmål

- Vår målsättning är nog ganska diffus, inflikar Bertil, men en viktig sak är att vi markerar Löa Born på kartan, vi är också en del av kommunen vilket såväl herrarna i Lindesberg som Löingarna ibland tycks glömma bort.

Det där med att "löingarna" var något för sig själva det har vi hört förut och Emil Larsson kan bekräfta att den gamla antagonismen mellan "utborna" i Löa Born och byn Löa satt i länge. När skolan i Rällså stängdes fick Emil gå i Löa skola. Slagsmålen var legio.

Ett sätt att träffas

En sak är alla överens om. Vart det än leder är det mycket trevligt att tillsammans studera sin bygd och gräva efter sina rötter på det här sättet. Var och en har kanske lite olika inriktning för sitt intresse och kompletterar varandra när man ska sätta ihop de olika pusselbitarna. Och inte minst är det ett bra sätt att faktiskt komma samman och lära känna varandra i byn. Det där med att man umgås mycket mer på landet och känner varandra bättre än i stan är ju inte riktigt sant. I Löa Born träffas man åtminstone en gång i månaden nu och studiegruppen uppmanar ivrigt såväl Västra som östra Löa att sätta igång med något liknande. □

ING-MARIE - ORDFÖRANDE

- Det mesta kommer att bli som förut, det finns ingen anledning att börja ändra på det som har fungerat bra. Revy, valborgsmäsofirande, teater i hyttan, hembygdsdagar med spelmansstämma, julmarknad mm har blivit en stabil och omtyckt grund för hembygdsföreningens verksamhet och den ska man inte rubba på.

Det säger Ing-Marie Larsson, ny ordförande i Löabygdens Hembygdsförening, efter Ulf Johansson.

- Men, fortsätter Ing-Marie, med nya krafter i styrelsen växer det väl fram nya förslag och idéer och dem ska vi självfallet också ta vara på. Vi ska inte ha bråttom och sätta igång saker som vi inte orkar med sedan. Även de som engagerar sig och är intresserade har ju trots allt en begränsad tid att sätta av för en sådan här förening. Vi får ta en bit i taget.

- I alla fall har jag just kallat till första styrelsemötet och jag tycker det ska bli riktigt spännande att komma igång med årets planering. Samtidigt känner jag mig ganska viss om att det kommer att gå bra. Det brukar inte vara svårt att få folk att ställa upp när det ska ordnas något, alla i byn försöker bidra på sitt sätt.

Initiativtagare

Ing-Marie hör till dem som gärna "tar itu med", "sätter igång" och "odnar" saker. Hon hörde till ex till initiativtagarna till LUM och blev dess första ordförande 1970. Hon har varit med i hembygdsföreningen sedan starten 1977 och praktiskt taget varje år sedan dess har hon varit med och spelat sommar-teater i hyttan. I somras var Ing-Marie bejublade bordellmamma i Lasse-Maja.

Och när Löas lokalrevy behöver en rejäl skvallertant med korviga strumpor eller sexologen Malena som barn, så är Ing-Marie genast parat.

Kommer därtill kyrkofullmäktige, där Ing-Marie setat på fp-bänken i många år och det senaste året som ordförande.

Intresset för handarbete och hemslöjd har alltid varit stort och stickat och sytt, tovade väskor, målade kogor mm rinner med god fart ur hennes händer.

En skola för 20 barn

Ing-Marie föddes i Falun med hann inte bli många månader innan hon flyttade till

Dammängen i Rällså. Hennes första skoltid låter som en berättelse hämtad från de äldsta papperna i arkivet, men det lär handla om början av 1950-talet.

Hon gick i Dammens skola och eftersom vägen mellan Rällsögården och Dammen inte fanns då hade hon en otäckt lång skolväg att traska och gå varje morgon. Skolskjuts var det aldrig tal om, fast hon fick å häst och släde någong gång på vintern med en snäll farbror från Rällsön. Men sedan den gången hästen skenade och släden välte, sitter hon inte gärna i ett sådant åkdon igen.

I Dammens skola gick alla sex årskurserna i samma klass med en lärare. Det blev 20 barn totalt i den klassen.

- Det var en bra skola, minns Ing-Marie, vi yngre kunde ju alltid lyssna på de äldre och så lärde man sig att sysselsätta sig själv långa stunder.

Ett betyg på skolan kan kanske vara att tre av eleverna som gick samtidigt i Dammen nu är kvar som lärare i trakten. Det är förutom Ing-Marie själv, Arne Evertsson i Löa och Gunnel Persson i Storå.

Lindes första student

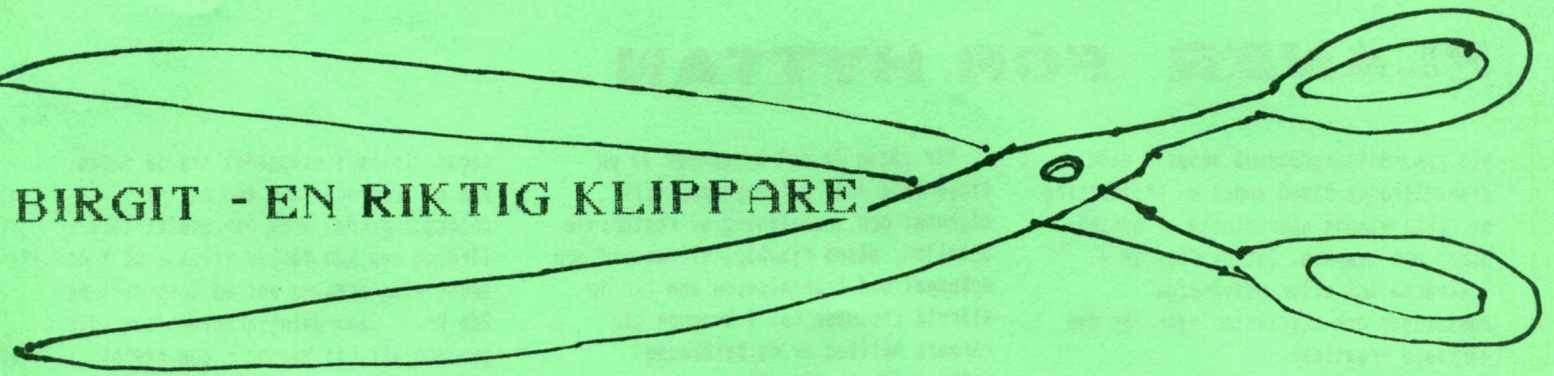
Skoltiden fortsatte sedan i Bångbro och samreal i Kopparberg, varefter Ing-Marie hörde till premiärkullen av gymnasister Lindesberg. Studentexamen 1962 blev således en glad och stolt tillställning för hela kommunen.

Ett par år senare hade Ing-Marie gått ur småskoleseminariet i Gävle och blev Löabarn när hon gifte sig med Hans. Många är de löabarn som sedan dess haft Ing-Marie som "fröken". Fr o m detta läsår har hon för omväxlings skull flyttat till Storå. Av de egna tre har Maria numera blivit örebroare, medan Magdalena och Vicky bor kvar hemma.

Trivs i Löa

- Och själv har jag alltså aldrig kommit längre än så här, säger Ing-Marie och suckar lite. Fast, skyndar hon sig att tillägga, jag har ju trivts i Löa hela tiden och då har det inte funnits någon anledning att flytta. Man behöver som sagt inte ändra det som är bra. Tänk så mycket trevligt jag har fått vara med om här, det hade jag kanske inte alls fått om jag bott någon annan stans än i Löa. □

BIRGIT - EN RIKTIG KLIPPARE

Den som vill läsa om och dra sig till minnes vad som hänt i Löa de senaste 15-20 åren kan lämpligen besöka Birgit och Rune Falk i det gula tegelhuset bredvid skolan. Femtiosex smockfulla klippböcker kan Birgit plocka fram ur sitt skåp och besökaren är ysselsatt för ett långt tag framöver.

Historielektion

Gamla tidningsklipp roar på många olika sätt. För de första ger de ju en praktisk och enkel historielektion. Man kan till exempel följa Löa Hyttas olika restaureringsfaser. Vi lär oss att det fanns en ridskola i östra Löa 1969, att byns bensinpump - hos Agda Ljungberg - drogs in 1974 och att vägen genom östra byn oljegrusades 1978.

Det första spelet i hyttan gavs i juni 1977. Dundrande succé för Drevölsnatten, 300 åskådare i hyttan, berättar Bergslagsposten. Och i augusti samma år höll Löa Sportklubb stort 50 års-jubileum. Gratulerar! Det är till att fylla 60 i år kan vi förstå.

Alla har vi varit yngre

Klippböckerna ger en vidare chans att le åt det dåtida journalistiska sättet att presentera saker och ting och att fascineras av bilder som så tydligt avslöjar tidens gång. Femton år låter ju inte så förskräckligt mycket, 1970-talet det var ju alldeles nyss. Eller var det inte? Men löaborna har hunnit förändras en hel del, det är helt klart. Se bara på den långhåriga yngling som 1973 berättar om världens bästa förstärkare som tillverkas i Löa. Carl-Eric Persson står det i bildtexten och det får man väl lov att tro på. Något äldre är den bedårande bilden av systrarna Susanne och Annika Aronsson på Löafesten, 5 år resp 9 månader gamla. Föga anande då att de en dag skulle bli lanthandlare i byn.

Rar är också bilden på Gun Ardesjö och Elisabeth Lager, 11 resp 10 år, på onsdagsdans på Disque Mouche.

Vänner och kändisar

De tidningsartiklar Birgit klippt ur och klistrat upp är huvudsakligen hämtade från Bergslagsposten och Örebro Kuriren.

- Det började helt enkelt med att jag klippte ur en bild av mig själv, berättar Birgit, det var jordgubbsskörd hos Ardesjös där jag arbetade då och Bergslagsposten gjorde reportage. Sedan blev det bara så att jag klippte en del annat på mina närmaste och vänner och sådant som intresserade mig och småningom kom jag på att det var bättre att klistra in klipp än att ha dem liggande löst i ett kuvert.

I de tidigare klippböckerna finns en del kungabrollop och kändisreportage inklustrade bland artiklarna från Löa och Kloten och annan nära omgivning. Birgit och Rune bodde i Kloten innan de flyttade till Löa för drygt 20 år sedan.

- Från början gjorde jag ju det här helt bara för mitt eget nöjes skull, berättar Birgit, men småningom har jag börjat inse att även andra kan vara intresserade och jag är mer noggrann med sortering och datering av mina klipp nu. Jag klipper praktiskt taget allt som skrivs om Löa och om människor härifrån. Jag ska donera alltihop till byarkivet såsmåningom. Den som nu är intresserad av att titta i mina klippböcker är alltid välkommen hit.

Eget museum

Birgit samlar inte bara på tidningsklipp. Hon finner allehanda gamla bruksting och prylar värda att spara och har i den samlarivern god hjälp av Rune. Paret har till och med inrett ett alldeles eget museum på övervåningen. Ett prylmuseum som inte står Stjärnfors långt efter, även om det inte är fullt lika stort. Här tycks finnas det mesta från skridskor, fotogenlampor och jultidningar från 1907 till gamla grötkräklor, pepparkaksmått och sockerlådor. Rune och Birgits favoritsysselsättning är lätt att gissa sig till:

Att gå på auktion! □

PLANER FÖR HYTTAN

Vid samordningsgruppens senaste möte presenterades bland annat en projektering av nästa etapps upprustning av hyttan, sågen och kvarnen. Det handlar om önskvärda och eller nödvändiga rustningar och kompletteringar för den närmaste framtiden.

Bunnar Zetterqvist har gjort projekteringen i samråd med Läns museet och länsantikvarien i Örebro. De beräknade kostnaderna för projekterad rustning uppgår sammanlagt till 984 490 kr, fördelat på 656 700 kr för hyttan, 280 630 kr för sågen och 47 160 kr för kvarnen.

De största posterna vad gäller hyttan är rostborttagning och rostskyddsbehandling av järnbanden kring rostugns pipan och masugnen. Detta arbete beräknas kosta 150 000 kr bara för rostugnen. Kostnaderna dras upp av de stora byggtställningar som detta skulle kräva.

Bro vid bron

En annan stor post (135 000 kr) är bygandet av en 2 meter bred gångbro vid sidan av nuvarande landsvägsbron och en förbättring av dammluckorna. Gångbron behövs för att man säkrare ska kunna manövrera luckorna. Som det nu är får man på ett trafik- och livsfarligt sätt stå mitt ute i landsvägen när luckan till sågturbinen resp hyttrännan ska spättas upp.

För sågen är det byggandet av en timmerbana från vattendammen till såghuset och anskaffning av resterande detaljer, såsom ribbkap, slipmaskin och spånspel med transmission som tar de största kostnaderna. I kvarnen går närmare hälften av de beräknade kostnaderna åt för utbyte av en valsstol.

AMS-bidrag?

Gruppen var överens om att söka 100-procentiga AMS-bidrag för dessa arbeten. Även om byggarbetslösheten för närvarande kanske inte är så stor att man kan hoppas på mycket snabba åtgärder, är det en fördel att projekteringen är gjord och att man ligger så långt framme att arbetena mycket snabbt kan sättas igång om bidrag beviljas.

Bunnar Zetterquist har i sin projektering också pekat ut en del poster (på sammanlagt 91 400 kr) som mycket väl lämpar sig som arbeten för ungdomslag.

Löas Vänner

Vid mötet rapporterades också att styrelsen för Löa Hyttelag vid sitt senaste sammanträde beslutat att hyttans stödförening Löa Hyttas Vänner ska utökas att också omfatta kvarnen och

sågen. Inkomna stödmedel ska då delas med en tredjedel var för de tre anläggningarna. Brev har utgått till företag som kan tänkas vilja ingå i en sådan stödförening mot en årsavgift på 250 kr. Samordningsgruppen fann idén god och att Löa Vänner - som namnet tills vidare skulle ändras till - säkert kunde få både företag och enskilda som medlemmar. Ett förslag var även att höja avgiften till 500 kr per år för företaget och 100 kr för enskilda. Medlemsförmåner skulle vara att få Löa-Bladet 4 gånger per år samt ett trevligt medlemskort, vilket berättigar till fri visning av hytta, kvarn och såg.

Idékommitté

En särskilt tillsatt kommitté ska fundera vidare på vad Löas Vänner kan bli för någonting tillsammans med alla andra tankar, idéer och förslag som nu finns kring Löa och dess framtid som turistobjekt. Att göra hela byn till ett ekomuseum är ett förslag, arbetslivsmuseum i sågen ett annat. Och många olika funderingar finns om hur man med skyltar, broschyrer, kartor mm ska ge besökare i Löa en god uppfattning om den gamla bergsmansbyns liv och levande både förr och nu. En första viktig uppgift för kommittén är att få bättre fart på visningsverksamheten kring såg och kvarnen.

LOKALREVYN

Så har det ju varit lokalrevy. Stor succé i press och radio och inte minst för den fulltaliga publiken. Efter sex fullsatta föreställningar i Vasselhyttans bygdegård ropades det fortfarande efter biljetter, så det fick förstås bli en extraföreställning också.

I sanningens och objektivitetens namn tycker vi väl att revyn inte hade blivit sämre om den skurits här och var så att det hela hade blivit kortare. Men säkert är också att ni som till äventyrs inte var där missade en massa godbitar. Framför allt är ju hela ensemblen så fantastiskt duktig på att sjunga och spela - det skulle den göra mer av! Astrid Ericsson och Lonka Olsens solonummer måste förstås nämnas särskilt. Och James Hollingworth - ny för året i gänget - sjunger Anthem ur Chess så att Tommy Körberg nästan kan slänga sig i väggen.

James fick också chans att göra det han länge drömt om - en rolig gubbe. Och det kunde han! Den klackspark han stängde barskåpsdörren med var obetalbar. Ändå lär den inte vara något väl och länge inövat - den kom som en ingivelse i andra föreställningen!

Gubbar är ju annars Carl-Gösta Ardesjös suveräna gebit och han missade inga poänger i år heller.

Men ni som inte var där missade som sagt en del, inte minst de där otroliga gubbarna som visslade med naveln - det går inte att beskriva, det måste ses! Kanske kommer de igen till nästa år tillsammans med alla hejdlösa gummor, duktiga balettflickor, fnittriga sketcher och allt annat som hör till. För att det blir en revy nästa år också, det har de lovat!

ÅRETS STIPENDIATER

Årets stipendier ur Erik Ardesjös Minnesfond delades ut i samband med hembygdsföreningens årsmöte 8 mars. Musik är uppenbarligen den kulturform som bygdens ungdom helst ägnar sig åt. Även i år går huvudparten av stipendiepengarna till fortsatt förkovran inom musiken. Följande fyra, som alla vill betona att de är mycket glada och tacksamma för detta bidrag, fick stipendierna i år:

DAVID

David Gerdtsson, Uddnäs, östra Löa, är snart 17 år och går första året på teknisk linje på Lindeskolan. Han är mycket intresserad av musik, nästan all hans lediga tid går åt till att spela i olika grupper och när han är ledig från dem sitter han hemma och spelar. Han spelar mest gitarr, men hanterar även piano, synth och bas. Dock påpekar hans lärare i klassiskt gitarrspel, Pierre Fahlström, att han får ovanor med tummen om han spelar för mycket bas, eftersom man håller om basens smalare hals på ett annat sätt än om en aukustisk gitarr.

David har tagit gitarrlektioner i musikskolan sedan 4:e klass och har redan klarat det första uttagningsprovet till Musikhögskolan. Han har också vikarierat som gitarrlärare några gånger och funderar naturligtvis på en framtid som musiklärare. Men drömmen om en egen musikstudio finns också.

Stipendiepengarna får bidra till en ny aukustisk gitarr. Den gamla har gått sönder och har inte rätta klangen.

INGALILL

Ingalill Lyckholm, 22, är uppväxt i Lilläng, och finns för närvarande på Gotlands läns folkhögskolan i Hemse. Redan på mellanstadiet visste Ingalill att hon ville ägna sig åt musik. Hon började spela fiol, men efter ett par år bytte hon till gitarr. Det var mamma Maj-Britt som visade henne de första ackorden. Efter högstadiet fortsatte Ingalill på musikgymnasiet i Västerås. Där måste man traktera minst två instrument och det blev gitarr och piano för Ingalill.

Konkurrensen för att komma in på musiklärarlinjen vid Musikhögskolan är stenhård. Därför kompletterar nu Ingalill gymnasiestudierna med en tvåårig kurs på folkhögskolans musiklinje. Stipendiepengarna blir ett fint bidrag till inköp av en ny gitarr.

JOHAN

Johan Persson, Juthemmanet, Västra Löa, är snart 15 år och går i 8:an på Storåskolan. Johan tar lektioner i valthorn en gång i veckan på kommunala musikskolan. Han började i 4:an med althorn (en variant av kornett), men gick sedan över till valthorn, vilket gladdde många i musikkretsarna. Valthorn är det inte så många som spelar. Sedan nyår är Johan med i Guldsmedshyttans Musikkår. Det är kul, tycker han.

Men stipendiet som hjälp ska Johan nu satsa på ett nytt valthorn, ett där man snabbt kan växla mellan Ess och F - de enda tonarter som gäller för ett valthorn.

CHRISTER

Christer Carlsson är 22 år och har nyligen flyttat från östannor till Vasselhyttan. Hans håg ligger mer för teckning än musik. Pennan och papperet har aldrig legat långt borta och särskilt road har han varit av att rita djur. Harald Wiberg och Bruno Liljefors är förebilder. De som besökte Hembygdsföreningens julmarknad kunde se en del av Christers tavlor där. Mamma Britt ordnade den utställningen. Och det är (förstås) Christer som gjort illustrationerna på den här sidan.

Christer tycker själv inte att han har rätta greppet om tekniken i sin teckning och använder därför stipendiet till Ake Skiölds korrespondenskurs i teckning. Där står såväl blyerts och kolkrita som tusch, bläck, akvarell och fetkrita på kursplanen.

Att leva på sin teckning har Christer nog inte tänkt, men han kommer alltid att ha den som en stor och trevlig hobby.

LÖABYGDENS HEMBYGDSFÖRENING 1987

Ulf Johansson hade efter många år av fantastiskt arbete av sagt sig omval som ordförande i Löabygdens Hembygdsförening och till ny ordförande vid årsmötet den 8 mars valdes Ing-Marie Larsson.

Rune Falk och Olga Pettersson hade också bett att få dra sig tillbaka och Hembygdsföreningens styrelse ser nu ut på följande sätt:

Ordförande: Ing-Marie Larsson
 Sekreterare: Stina Gottliebsson
 Kassör: Olle Bergström
 övriga: Aina Rydholm
 Pär Ericsson
 Lars Larsson (yngre)
 Karl-Ola Larsson
 Suppleanter: Christina Pettersson
 Ulf Johansson

Revisorer: Lars Gunnarsson
 Britt Carlsson
 Revisorssuppleant: Carl-Eric Persson

Därtill har föreningen en rad funktionärer och ombud av olika slag som valdes i enlighet med valberedningens förslag:

Ortsombud:
 Västra Löa: Kerstin Ardesjö
 Rällså: Ulla Bergström
 "MellanLöa": Rune Falk
 östra Löa: Olga Pettersson
 Norra Löa: Aina Rydholm

Hembygdsföreningens repr. i

Revysektionen:
 Astrid Ericsson.
 Suppleant: Karin Ardesjö.

Teatersektionen:
 Anders Ericsson.
 Suppleant: James Hollingworth

Samordningsgruppen:
 Stina Gottliebsson
 Suppleant: Nina Hedenius.

Byggnadsvårdskommittén:
 Erik Gunnarsson
 Suppleant: Hans Larsson

Museala verksamheten:
 Birgit Falk och Olga Pettersson

Textila verksamheten:
 Ejan Söderlöf och Ulla Ericsson

Arsskriften:
 Stina Gottliebsson, Britt Carlsson och Greta Persson.

Hyttelaget och Kvarnbolaget:
 Stina Gottliebsson
 Suppleant: Pär Ericsson

Andelssågen:
 Stina Gottliebsson.
 Suppleant: Lars Aby

Arkivkommitté:
 Ulf Johansson och Tor Åhman

Valberedning:
 Lars Aby, Karl Ardesjö, Birgitta Söderlöf.

LUM

LUMs hela styrelse ställde sina platser till förfogande i början av året. Detta som en markering av att ny kraft och medlemsengagemang måste till för att överhuvudtaget hålla liv i föreningen.

Hotet om att den snart 20-åriga föreningen skulle läggas ner avvärijdes dock och en ny styrelse har axlat uppgiften att ordna lämpliga aktiviteter för byns yngre barn.

Funderingarna kring att byta namn till LUMP eller annat som markerar att barn också är pappors angelägenhet är för när inte aktuella. LUM är så pass etablerat nu att alla ändå vet vad det står för.

Ordförande: Elisabeth Elvenäs
 Vice ordf: Janet Roth
 Sekreterare: Margareta Rydholm
 Vice sekr: Lena Bergström
 Kassör: Marie Hollingworth

SPF

SFRF, Sveriges Folkpensionärers Riksförbund, har bytt namn till SPF, Sveriges pensionärsförening.

Löabygdens SPF har möblerat om lite i styrelsen och ser nu ut på följande sätt:

Ordförande: Arne Persson,
 Ingelshyttan
 Vice ordf: Svea Forsberg
 Sekreterare: Greta Persson
 Vice sekr: Per Ivar Persson
 Kassör: Aina Rydholm

Glad Påsk!